

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antonini Liberalis Transformationum congeries

Antoninus <Liberalis>

Basileae, 1568

VD16 A 2960

Μάρκου Άντωνίνου άύτοράτορ[ος], των είς έαυτόν Βίβλίον ζ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70288](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70288)

Δεραπθυομύοις ὑγιφόν; πῶσι μεθ' ὧν εἰσῆλθον
 εἰς τὸν κόσμον ἦδη ἀπεληλύθασιν ἰκτερίωσι, δ'
 μέλι πικρὸν φαίνεται. καὶ λυσοθήκῃσι δ' ὑ-
 βωρ φοβερόν· καὶ παιδίθ' δ' σφαιρίον καλόν.
 Τί δ' ὀργίζομαι, ἢ δοκῆσαι ἔλασον ἰαφύθ' δ'
 διεφθυομύον, ἢ δ' ἄλιον ὄψ' ἰκτεριάν π, καὶ
 ὁ ἴος τῶ λυσοθήκῃσι, κτ' δ' ἄν λόγον τ' σῆς φύ-
 σεως, βιοῦ σε εἰς κωλύσει. πρῶ δ' ἄν λόγον
 τ' κτηνῆς φύσεως εἰδέν σοι συμβήσεται οἰοί εἰ-
 σιν οἷς θέλουσιν ἀρέσκων, καὶ δι' οἷα πάλιν ὀ-
 μενα; κἢ δι' οἷων ἀεργειῶν; ὡς ταχέως ὁ αἰὼν
 πάντα καλύψει, καὶ ὅσα ἐκάλυψεν ἦδη.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-
 νου αὐτοκράτορος, τῶν εἰς ἑαυ-
 τὸν Βιβλίον Ζ'.

Γ' ὅτι κακία πούτ' ἐστὶς ὁ πολλο-
 λακίς εἶδ' εἶδ'. καὶ ὑπὲρ πάν-
 τος δὲ τοῦ συμβαίνοντ' πρὸς
 χεῖρας ἔχε, ὅτι τοῦ τό ὅστις
 ὁ πολλακίς εἶδ' εἶδ'. ὄλγος αἴτι-
 κήτω τὰ αὐτὰ ἐυρήσεις, ὡς μετὰ αἱ ἰσο-
 εἶαι αἱ παλαιαὶ, αἱ μέλαι, αἱ ὑπόγμοι, ὡς
 νῦν μετὰ αἱ πόλεις, καὶ οἰκίαι, εἰδέν καινόν·
 ο 4 πάντα

πάντα καὶ (αὐτὴν ὀλιγοχρόνια. τὰ δὲ γμαπα
 πῶς ἄλλως διώα τ' νεκρωθῶαι, εἰ μὴ αἰ κα
 τὰ μιλιο αὐτοῖς φαντασίαι σβεσθῶσιν, ὡς διη
 νεκρῶς ἀναζωπυρεῖν, ἢ σοὶ ὅτι διώαμα ποδὶ
 τὸ τ' ὁ δ' εἰ ἔσονται λαμβάνειν * εἰ διώαμα, τί τα
 ράσομα; τὰ ἐξω τ' ἐμῆς διανοίας ἔθεν ὅλας
 πρὸς τ' ἐμὴν διάνοια. ἴδοτε πάθε, καὶ ὁρθός εἰ
 ἀναβιώναι σοὶ ἔξεστιν. ἴδε πάλιν τὰ πρῶτα γμαπα ὡς
 εἴρας * αἰ τὸ τ' ὁ ἀναβιώναι. Πομπῆς κονο
 σπουδία, ἢ σκλήρης θράματα, ποιμνία, ἀγέλαι,
 διαδραλισμοί, κωδοῖς ὁσάειον ἐρριμμείον, ψα
 μίον εἰς τὰς τ' ἰχθύων δεξαμνάς. μυστήριων τα
 λαιπωεῖαι, καὶ ἀχλοφοεῖαι. μυθίων ἐπισημένων
 διαδομαί. σιγμάεια νευροσαστέμνα. καὶ
 ἔν ὃ τ' ὅτοις θυμῶς μὲν ὅ μὴ φρενατόμνον ἐ
 σάναι. πᾶρα κλοθεῖν μὲν τοι, ὅτι ὅσ' ὅτ' ἄξιός ε
 καστός ὅτιν, ὅσ' ἄξιοι ὅτι τῶτα ποδὶ αἰ ἐσάδα
 κα. Δεῖ καὶ λέξιν πᾶρα κλοθεῖν τοῖς λεγομῆνοῖς, ὅ
 καὶ ἐκείνην ὁρμῶν τοῖς γνομῆνοῖς. καὶ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 ρα, θυμῶς ὁρᾶν ἢ πῖνα σκωπῶν ἢ ἀναφορᾶ. ἢ ἢ ἢ ἢ
 ἔτ' ὅτ' πᾶρα φυλάσσειν τί τὸ σημαίνον. ὅτε
 ρον ἔξαρκεῖ ἢ διανοία μὲ πρὸς ἴδοτε, ἢ ὅ. εἰ μὲ
 ξαρκεῖ, χαράμαι αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον ὡς ὁρᾶν
 πᾶ τ' ὅτ' ὄλον φύσεως ὁδοῖ π. εἰ μὴ ἔξαρ
 κεῖ, ἢ ὅτι πᾶρα κλοθεῖ τ' ἔργα τῶ διωαμῶν κρείττον
 ἰδιτελέσει, εἰ μὴ ἄλλως ἴδοτε μὴ καθήκη. ἢ πρῶτα
 ὅσ'

Ὡς δὲ δυνάμει προσηλαβῶν τὸ δυνάμεινον
 κτ' προσηλαβῶν τὸ ἐμὸς ἡγεμονικὸς ποιῆσαι τὸ εἰς
 τὴν κινήσιν αὐτῶν καίριον ὁ χρησόμενος. ὅτι τὸ αὐτὸ
 διέκλυτο, ἢ σὺ ἄλλω ποιῶν, ὡς δὲ μόνον χρησόμενος
 τῆνδε, εἰς τὸ κινήσιν χρησόμενος ὁ δυνάμεινον. Ὅσοι μὲν
 πολλοὶ μνηστῆρες γινόμενοι, ἤδη λήθη προαδέδον-
 ται. ὅσοι δὲ τέττας ὑμνήσαντες, πάλαι ἐκ πο-
 δῶν. Μὴ αἰσχρῶς βοηθῶμεθα. πρόκειτο γὰρ οἱ
 αἰδῶν τὸ ἰδιόβαλλον, ὡς στρατιώτης ἐν τειχε-
 μαχίᾳ. τὸ ἐν εἰσὶν οὐ μὲν χαλαίων ἢ τὴν ἐπαλ-
 ξιν ἀναβῶμαι μόνος μὴ δυνῶν, σὺ δὲ ἄλλω τὸ δυνά-
 μεινον τὸ ἴδιον; τὰ μέλλοντα μὴ παρασέτω. ἤξει γὰρ
 ἐπ' αὐτὰ εἰάν δέησιν, φέρων τὸ αὐτὸ λόγον, ὡς νῦν
 πρὸς τὰ πρόντα χρᾶ. πάντα δηλήτοις ἰδι-
 ωλέκεται. ὁ ἢ (ὡς δεῖσις ἱερά, ὁ χεῖρον π' ἔδεν
 ἀνθρώπων ἄλλο ἄλλω. συγχεῖται τετακτὸν τὸ ἢ συ-
 κωμῆ τὸ αὐτὸ κόσμον. κόσμος τε γὰρ εἰς ἀπὸ ἀ-
 παίτην, ἢ θεὸς εἰς ἀπὸ πάντην, καὶ εἰς ἓν μία
 καὶ νόμος εἰς. λόγος κοινὸς πάντην τὸ νοεῶν
 ζῶν, ὁ ἀλήθεια μία, εἴγε ἢ τελείτης μία τὸ ὁ-
 μογενῶν, ἢ τὸ αὐτὸ λόγου μετεχόντην ζῶν.
 πάντ' ὁ ἄνυλον, εἰς ἀφανίζετο τάχιστα τὴν τὸ ὄλγον
 εἰς ἓν ἢ πάντ' αἰπὸν, εἰς τὸ τὸ ὄλγον λόγον τάχιστα
 ἀναλαμβάνετο ἢ πάντ' ὁ μνήμη τάχιστα ἐγχε-
 τὰ χώννεται τῶ αἰῶνι. τῶ λογικῶ ζῶν ἢ αὐτὴ
 πρᾶξις κτ' φύσιν ὅτι, ὁ κτ' λόγον ὁρῶν, ἢ ὁρῶν
 ο s μεθε

212 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΟΝΙΟΥ

μίλος. οἷόν ἐστιν ὃ ἠνωμένοις τὰ μέλη τῆ σῶμα-
 τος, τῶν ἔχει τὸ λόγον ὃ διεσῶσι τὰ λογικῶν,
 πρὸς μίαν πινά (σωεργίαν κατισκηνασμῶν.
 μάλλον δὲ σοι ἢ τὰς νόμοις προσωσῆται. ἐὰν
 πρὸς ἑαυτὴ πολλὰς λέγῃς, ὅτι μέλος ἐμὶ τῶ
 ἐκ τῶ λογικῶν συστήματι. ἐὰν δὲ Διὸς τῶ εἰ
 σοιχείς μέρος εἶν ἑαυτὴ λέγῃς, ὅτι πρὸς κατὰ
 φιλοῦς τῶ ἀνθρώπου. ὅτι πρὸς κατὰ ληπτικῶν
 θυφραίνῃ τὸ θυφραίνῃ. ὅτι πρὸς πρὸς αὐτὸν μ-
 λὸν ποιεῖς. ὅτι πρὸς αὐτὸν τῶ ποιῶν. ὅτι πρὸς ἐξω-
 δειν προσωπῆτω τοῖς παθεῖν ἐκ τῶ πρὸς τῶ
 σεως ταύτης δυναμῶν. ἐκείνα γὰρ ἐὰν δελήσῃ
 μέμψῃ τὰ παθόντα. ἐγὼ δὲ ἐὰν μὴ ἔσπλαξω ὅτι
 κακὸν τὸ συμβεβηκὸς, ὅτι πρὸς βέλταμμαι. ἔξῃ δὲ
 μοι μὴ ἔσπλαξῃν. ὅτι πρὸς πρὸς τῶ ἢ λέγῃ, ἐμὲ
 δὲ ἀγαθὸν εἶν. ὡς ἀνὴρ ὁ χρυσὸς ἢ ὁ σμαράγ-
 δος, ἢ ἡ πορφύρα (ὅτι ἀεὶ ἐλεγεῖν, ὅτι πρὸς ποιῇ,
 ἢ λέγῃ, ἐμὲ δὲ σμαράγδον εἶν, ἢ τὸ ἐμαυτῶ χρῶ-
 μα ἔχῃν. τὸ ἠγεμονικόν, αὐτὸ ἑαυτῶ ἔχῃ ἐνοχλεῖ.
 οἷον λέγῃ, ὅτι φοβῆ ἑαυτὸ εἰς ἡδυσμίαν. ἐὰν δὲ πρὸς
 ἄλλῳ αὐτὸ φοβῆσθαι ἢ λυπῆσθαι διώα, ποιεῖ-
 τω. αὐτὸ γὰρ ἑαυτὸ ἔσπλαξῃ πρὸς τῶ εἰς
 ποιαύτας τροπῶν. τὸ σμαρῶν μὴ πάθῃ, αὐτὸ
 μεμναίτω εἰδιώαται, ἢ λεγέτω εἰ πρὸς τῶ
 τὸ ἢ ψυχάλειον, τὸ φοβῆμνον, τὸ λυπώμνον, τὸ
 ποιεῖ τῶ τῶ ὄλως ἔσπλαμβαίνον, ὅτι μὴ πρὸς
 21.8

θη. ἐπ' ἑξέως αὐτὸ εἰς κείσιν τοιαύτω. ἀπροσδέες
 ὄσιν ὅσον ἐφ' ἑαυτῶ, τὸ ἡγεμονικόν, εἰ μὴ ἑαυτῶ
 ὠδῶν ποιῆ. κατὰ ταυτὰ ἵε ἀτάραχον, καὶ
 ἀνεμὸς ποδιστον, εἰ μὴ ἑαυτὸ παραλασῆ καὶ ἐμπο-
 δίη. Εὐδοκμονία ὄσι, δαίμων ἀγαθός, ἢ ἀγα-
 θόν. πῶν ὠδε ποίεις ὧ φαντασία; ἀπέρχῃ
 εὐδῶ δέος σοι, ὡς ἦλθες, εἰ π' χρῆζω σα. ἐλήλυθας
 ἵε τὸ ἀρχαῖον εἶδος. ἐκ ὀργίζομαί σοι. μόνον
 ἀπιθι. φοβεῖται πρὸ μεταβολῆς. τί εἰ δυνάει
 χρεῖς μεταβολῆς γενέσθ; τί δαὶ φίλτατον ἢ
 οἰκειότερον τῆ ἴδῃ ὄλρον φύσει; Σὺ ἵ αὐδῆς λῶσα-
 εὐδῶ δυνάσαι, εἰ μὴ τὰ ξύλα μεταβάλῃ; τραφῶ-
 ναί ἵ δυνάσαι, εἰ μὴ τὰ ἐδώδιμα μεταβάλῃ;
 ἄλλο ἵε τ' χρῆσίων δύνει (σωτελεσθῶναι χρε-
 εἰς μεταβολῆς; εἰ ὄρας εἴ ὅτι καὶ αὐτὸ τόσε μετα-
 βαλεῖν ὁμοίον ὄσι, καὶ ὁμοίως ἀναγκαῖον τῆ ἴδῃ ὄ-
 λρον φύσιν διὰ τ' ἴδῃ ὄλρον εἰσίας, ὡς δὲ χρεῖς
 εἰς δικαιοσύνην ὅ πάντα τὰ σώματα, τῶ ὄλω συμ-
 φησῶ σωεργά, ὡς τὰ ἡμέτερα μέρη ἀλλήλοις.
 πόσος ἦδη ὁ αἰὼν χρυσιππῆς, πόσος Σωκρά-
 τεις, πόσος Ἐπικτήτης καὶ ἀπέπωκος; εἰ δ' αὐ-
 θῆ καὶ πῶσαν τὸς εἰπνοσώ σοι ἀνθρώπου τε καὶ
 πλάγματος προσιπέτω. Ἐμὲ οὐ μόνον πε-
 ειωῶ, μή τι αὐτὸς ποιῶ, ὃ ἢ κατασκυθῆ τῶ
 ἀνθρώπου εἰ δέλεφ, ἢ ὡς εἰ δέλει, ἢ ὀνωῶ εἰ δέλεφ.
 ἐγγύς μὲν ἦσθ πᾶσι πᾶσιν τῆν λήθη. ἐγγύς δὲ
 ἦσαν

ἢ πάντῃν πῶδ' ἑὺ λήθῃ. Ἰδιον ἀνθρώπων
 φιλεῖν καὶ εὖ πρῶταίτας. τὸ το δὲ γίνεται, εὖ
 συμπροσώπησι, ὅτι καὶ συγγενεῖς, καὶ δι' ἄ-
 γνοιαν, ὅ ἀκοντὸς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὡς μετ' ὀλί-
 γον ἀμφοτέρω τεθνήξετε. ὅτι πρὸ πάντων, ὅτι ἐκ
 ἐβλαψέσε. ὅτι ἡ γημονικὸν σου χεῖρον ἐποίη-
 σεν, ἢ πρὸς αὐτῷ. ἢ τῆν ὄλφιν φύσις, ἐκ τ' ὀ-
 λης ἔσθιας, ὡς κηρῶ, νῦν μὲν ἰππᾶειον ἐπλάσε,
 συγχίασα δὲ ἄστρο, εἰς δ' αἰθέρου φύσιν σιωπή-
 σαὶ τῆ ὑλῆ αὐτῶ. εἶτα εἰς ἀνθρωπάειον, εἶτα
 εἰς ἄλλο τι. ἐκαστον δὲ τούτων πρὸς ὀλίγους
 ὑπέστη. δεινὸν δὲ οὐδὲν τὸ δολυθλιῶμαι τῶν κίβω-
 τῶν. ὡσαυτὲρ ἔδ' ἐδ' συμπαγλιῶμαι. τὸ ἐπίκιστον
 τῶν προσώπων λίαν πρὸς φύσιν, ὅταν πολλοί-
 κισ ἀναποθνήσκῃ ἢ πρὸς ἄμα. ἢ τὸ τελευταῖον
 ἀπεσβέσθῃ, ὡς ὄλφιν ἰθαφθλιῶμαι μὴ διώσθῃ.
 αὐτῶ γὰρ τῶν πρᾶκτουθῆν πειρῶ, ὅτι πρὸ
 ὄν λόγον. εἰ γὰρ καὶ ἡ σιωπαίθησις τῶ ἁμαρ-
 τάνῃ οἰχθήσεται, πῶς ἐπ' τῶ ζῆν αἰτία; Πάν-
 τα ὅσα ὄρας, ὅσον οὐ πῶ μεταβαλεῖ ἢ τὰ ὄλα
 διοικῶσα φύσις, καὶ ἄλλα ἐκ τ' ὄνοσίας αὐ-
 τῶν ποιήσῃ. καὶ πάλιν ἄλλα ἐκ τ' ἐκείνων ὄ-
 σίας, ἵνα αἰεὶ νεαρός ἢ ὁ κόσμος. Ὅταν πῶς ἁ-
 μάρτη πῶς σε, βύθους ἀδύμοῦ πᾶ ἀγαθὸν ἢ κα-
 κὸν ἔπολαβῶν ἡμαρτε. ἄστρο γὰρ ἰδῶν, ἐλε-
 σεις αὐτὸν, καὶ οὐτε θαυμάσεις, οὐτε ὄργισθῆσθαι.
 ἢ ὄσι

ἢ τοὶ γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνω ἀγαθὸν ἐπι-
 πολαμβαίεις, ἢ ἄλλο ὁμοειδές. δεῖ οὖν συγγι-
 νώσκειν. εἰ δὲ μηκέτι ὑπολαμβάνεις τὰ τοιαῦ-
 τα ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ῥᾶσι διμλήης ἔσῃ τῷ πα-
 ρορώντι. Μὴ τὰ ἀπόντα εἰνοεῖν ὡς ἤδη ὄντα· ἀλλ-
 λά τῆν πῖρόντην τὰ δεξιότατα ἐκλογίσεαι,
 καὶ τῶν χαλεπῶν ὑπομιμνήσεαι, πῶς αὖ ἐ-
 παρῆται, εἰ μὴ πῖρην· ἅμα μὲν τοὶ φυλάσσει, μὴ
 δεῖ τῶ ἔτιως ἀσμενίζῃ αὐτοῖς, ἐπίσης ἐπιμαῖν
 αὐτὰ, ὡς εἰάν ποτε μὴ πῖρῃ ταραχθήσεαι. εἰς
 ἐντὶ σωφλῆ. φύσιν ἔχει τὸ λογικὸν ἢ γερμονικόν,
 ἐαυτῷ ἀρεθεῖσθαι δικαιοπρεπείῳ, καὶ πῖρ
 αὐτὸ ῥᾶσι γαλήνῳ ἔχοντι. Ἰσαλλήφον τὴν φων-
 τασίαν. σῆθον τὴν νθυροπασίαν. ποδείγραφον
 τὸ αἰετὸς τῶ χρόνος, γνώσειον τὸ συμβαλλον, ἢ θί,
 ἢ ἄλλω, διέλε καὶ μέριθον δὲ ὑποκείμενον, εἰς
 τὸ ἀπιδέει καὶ ὑλικόν. εἰνόηθον τὴν ἐσχάτῳ
 ὄραν. τὸ ἐκείνω ἀμαρτηθῶν, ἐκεῖ κατὰ λιπῆ,
 ὅπῃ ἢ ἀμαρτία ὑπέστη. συμπτῆκτείνθον τὴν νόη-
 σιν τοῖς λεγομένοισι. εἰσδύεαι τὸν νοῦν εἰς τὰ γι-
 νόμνα ὅ ποιουῶτα. φαίθρωνον σεαυτὸν ἀπολό-
 τησι καὶ αἰδί, καὶ τῆ πρὸς δὲ αἰὰ μέθον ἀρετῆ
 καὶ κακίας ἀδραφοεία. φίληθον δὲ ἀνθρώπινον
 γλῶτ ἀκροούθθον δεῶ. ἐκεῖνθ μὲν φησιν, ὅ-
 τι πάντα νομισί. ἐπὶ εἰ δαίμονα τὰ σοιχεῖα.
 ἐκεῖ ἵμενῆσθαι, ὅτι τὰ πάντα νομισί ἔχει, ἢ
 θηλίαν

θηλίαν ὀλίγα. Περὶ θανάτου, ἐσκεδασμός, ἢ ἄ-
 ἔμοι, ἢ κούωσις, ἢ τοι σθέσις, ἢ μετᾶστασις. Περὶ τῶ-
 νος δ' ἢ ἀφόρητον, ἢ ζαλγῆ, ἢ ἵ χρονίζον, φορη-
 τόν. Ἐὶ δὲ δianoia τῆ ἐαυτῆ γαλιύλω κ' ἀπόλη-
 ψιν ὁρατῆρεϊ, Ἐὶ δὲ χεῖρον δ' ἢ γεμονικὸν γέγονον.
 Τὰ ἵ κακῶματα μέρη ἔσθ' ἵ τῶν, εἴη δ' ἵ αὐτῶ
 τῶν αὐτῶ ἀρφωάσθω Περὶ δόξης ἴδε τὰς δια-
 νοίας αὐτῶ, οἶαι. Ἐὶ οἶαι ἢ φλόγουται. οἶαι ἵ δ' ἵ αὐ-
 κισσα. ἢ ὅπως αἱ θῆνες ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἵδι-
 φορῶματα κρύπτουσι τὰ πρότερα οὕτως αὐτῶ
 βίω, τὰ πρότερα ὑπὸ τῆ ἐπινοηθέντων τὰ χεῖρα
 ἐκαλύφθη. Πλατωνικόν. Ἐὶ ἔν ὑπέρχει δianoia
 μεγαλοπρεπῆς, Ἐὶ θεωρεῖα πάντος μὲν χρόνου.
 πάσης ἵ οὐσίας, ἄρα δ' ἵ τῆ τῶ μέγα τι δοκεῖν εἶν
 δ' ἵ ἀνθρώπινον βίον; ἀδιώατον, ἢ δ' ὅς. ἔκδεν Ἐ
 δ' ἵ ἀνάσσει οὐ δεινόν τι ἢ γήσεται ὁ τοιοῦτῶ; ἢ κη-
 σάγε. Ἀντιθετικόν. Βασιλικὸς ἢ δ' ἵ πρῆξις,
 κακῶς δ' ἵ ἀκούειν. ἀγρόν ἔσθ' ἵ δ' ἵ μὲν πρῶτων
 ἵ πῆκον εἶν καὶ χηματίζεσθαι, Ἐὶ κατὰ κρομεί-
 σθαι ὡς κελθῆ ἢ δianoia, αὐτῶ δ' ἵ ἑαυτῆς
 μὴ χηματίζεσθαι καὶ κατὰ κρομείσθαι,
 τοῖς πράγμασι τ' ἔχθ' ἵ θυμῶσθαι χρεῶν
 μέλει γὰρ αὐτοῖς ἔδει.
 Ἀθανάτοις τε θεοῖς, Ἐὶ ἡμῖν χάριμα δ' ἵ αὐ-
 βίον θορίζου ὡς κέρπμον σάχην.
 Καὶ δ' ἵ μὲν εἶναι, ἢ δ' ἵ μὴ.

Εἶδ' ἡμελίθλιον ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμῶν.

Ἐχθ' λόγον καὶ ἄδον.

Τὸ γὰρ οὐ μετ' ἐμῶν καὶ δίκαιον. μὴ βωεπὶ
θεῶν. μὴ σφύζην.

ΡΑΤΩΝΙΚΑ΄.

Εἰ δὲ τὸ τῶν δέκαμον αὐτὸν λόγον αὐτίποιμι,
ὅτι ἔκαστος λέγει ὡς ἄνθρωπε, εἰ οἶδ' εἶναι
κίνδυνον ὑπολογίσειαι τῆς ζωῆς, ἢ τεθνῆναι αὐ-
τοῦ, ὅτι καὶ σμικρὸν ὄφελος. ἀλλ' ἐκ ἐκείνου
μόνον σκοπεῖν ὅταν πράτῃ, πότῳ δίκαια ἢ ἀ-
δίκαια πράτῃ, καὶ ἀνδρὸς ἀγαθῶν ἢ κακῶν.
οὕτως ἔχθ' ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι τῇ ἀληθείᾳ, ἔ-
στιν αὐτῶν τάξις ἢ γησάμενος βέλτιστον εἶναι, ἢ ὑπὸ
ἄρχοντος ταχθῆναι, αὐτὰυτὰ δὲ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ μέ-
νοντα κινδυνεύειν, μηδὲν ὑπολογίζομενον, μήτε
δύνατον, μήτε ἄλλο μηδὲν πρὸ τῆς ἀρχῆς. Ἄλλ' ὡς
μακάριε, ὅρα μὴ ἄλλο πρὸ γυναικῶν, καὶ ἔ-
καθόν, ἢ ἔσθ' ὅτι καὶ σώζεσθαι. μὴ γὰρ ἄδον
μὲν τῆς ζωῆς ὅσον δὴ χρόνον τ' ἔχει ὡς ἀληθῶς αὐ-
τοῦ ἐατέον ἔστι. ὅτι ὁμοφυχητέον, ἀλλ' ὑπερ-
φαντα πρὸς τὴν τῶν θεῶν, καὶ πιστεύονται
ταῖς γυναιξίν, ὅτι τῆς εἰμαρμένης οὐδεὶς αὐτῶν ἐκ-
φύγει. τὸ ἴδιον τῶν σκοπεῖον, τίνα αὐτῶν τρόπον
τῶν ὄντων μέλει χρόνον βιώναι ὡς ἀείσα βιώνη. Πει-
σκοπεῖν ἄδων δόμους, ὡς αὐτὸς συμπεριθέοντα
καὶ

Ὡς τὰς τῶν σοιχείων εἰς ἄλληλα μεταβολὰς συ-
 νεχῶς ἀνοεῖν. ἀρχὴ θαίρεσι ἢ αἰ τὸ τῶν φαί-
 σία ἔν ῥύπων τῶ χαμαὶ βίου. Καλὸν δ' ἔσ-
 Πλάτωνος· καὶ δὴ πόδι ἀνθρώπων εἰς λόγος
 ποιούμενον, ὑποκοπεῖν δ' εἰ καὶ τὰ ἐπίγνα, ὡς
 πέρ ποθεν αἰῶθεν κ' ἀγέλας, στρατῆματα,
 γλώσσα, γάμος, διαλύσεις, γυνέσεις, θανά-
 τος, δικαστείων δόρυβον, ἐρήμος χώρας βαρ-
 βαρων ἔθνη ποικίλα, ἑορταίς, θρήνους, ἀγοραί,
 δ' παμμίγες Ὡς ἐν τῶ ἀντίων συγκομι-
 μων. τὰ προγεγονότα ἀναθεωρεῖν τὰς ποσῶ-
 τας τῶ ἡγεμονιῶν μεταβολὰς. ἔξει καὶ τὰ ἐ-
 τόμια προφορῶν. ὁμοειδῆ γ' ὡς αἰ τὸς ἔσαι,
 καὶ ἔχ οἶον τε ἐκβῆναι τῶ ῥυθμῶ τῶ νῦν γινομέ-
 νων. ὅθεν Ὡς ὧν, δ' τεσσάρων τῶ ἔτεσι ἰσορῆσαι
 δ' ἀνθρώπων βίου, τῶ πῶ ἔτη μύρια. τί ἢ πωλέ-
 ον ὁ φ; καὶ τὰ ἐν γῆς μὲν φύντα, εἰς γαίαν τὰ
 δ' ἀπ' αἰθερίας βλαστῶντα γένη, εἰς αἰθέριον πάλ-
 λιν ἤλθε πόλον. ἢ ἔστω διαλυσις τῶ ὡ ταῖς
 ἐτόμοις ἀντεμωλοκῶν, καὶ τοιοῦτός τις συρ-
 πσιμός τῶ ἀπαθῶν σοιχείων.

Καὶ σίτσι καὶ ῥοίσι, Ἐμαγχανθίμασι
 Παρεκρέποντες ὀχετόν, ὡς μὴ θαλεῖν.
 Θεόθεν δὲ πνέοντ' ἔρον
 Ἀνάγκη τλῆναι καμάρσις ἀνοδύροισι.
 Οὐκ ἔστι ἀρχὴ ἔστω, ἀλλ' ἔστω ἀνωτόρω τῶ πρὸ
 τῶ

τῶν πλατωνικῶν συναφῆς. Καβαλιώτορος, ἀλλ' ἔχινωικότερος, ἔδ' αἰδημονέσερος. ἔδ' ὀυτα-
 κτότορος ὡδὶ τοῖς συμβαίνουσιν, ἔδ' ὀυμλνέσερθ
 πρὸς τὰ τῶν πωλοσίων πῖροράματα. Ὅπρ ἔργον ἐ-
 πηλεῖαθ δὴ αὐτῶν κτ' τῶν κρινόν θεοῖς κῆ ἀνθρώποις
 λόγον ἐκεί ἔδ' ἐν δφινόν ὅπρ ἔδ' ὠφελείας τυ χείρ
 ἔξεσι, δῆ αὐτῶν ὀυδ' ἔσης, κῆ κτ' τῶν κατ' αὐτοκδυῶ πρ
 ἔσης ἀνεργείας, ἐκεί ἔδ' ἐμίαν βλάβω ὑφορατέ-
 ον. πῶνταχθ κῆ διηνεκῶς ἔδ' σοὶ ὄσι τῆ πῖροση
 συμβάλει θεοσεβῶς ὀυαρεσεῖν, κῆ τοῖς πῖροσιν ἀν-
 θρώποις κτ' δικαιοσωῶ πρσφῆραθ τῆ ἔ-
 φαφαισάσια ἐμολοτεχνεῖν, ἵνα μήτι ἀκῆτάλη-
 πῶν πῖροση. Μῆ πῶν ἐλέπε ἀλότεια ἠγχε-
 νικῶ. ἀλλ' ἐκεί βλέπε κατ' ὀυδ' ὀυ, ἔδ' ἴσε ἠ φύσις
 ὀδηγεῖ, ἠτε τῶν ὀυδ' τῶν συμβαινόντων τοι, καὶ
 ἠσὲ δῆ αὐτῶν πρσκτέων ἔδ' ὀυδ' πρσκτίον ἔδ' ἐκεί-
 σω ἔξης τῆ κατ' αὐτοκδυῶ. κατ' αὐτοκδυῶσαι ἔδ' τὰ ἠ
 λοιπὰ, τῶν λογικῶν ἀνεκων, ὡσπερ κῆ ἔδ' πῶν ἔδ' ἔ-
 ἄλλω, τὰ χείρω τῶν κρειτόνων ἐνεκων, τὰ ἔδ' λογ-
 κῆ ἀλλήλων ἐνεκων. Τὸ μὲν ἔδ' πρσηγέμνον ἔδ'
 τῆ τῶν ἀνθρώπων κατ' αὐτοκδυῶ τῶν κρινωικῶν ὄσι. δὴ ὀυ-
 τῶρον δὲ ἔδ' ἀνὸδον πρὸς τὰς σωματικὰς πεί-
 σεις. λογικῆς τῆ κῆ νοεράς κινήσεως ἴδιον πῶνλο-
 εἰζῶν ἔκω πῶ, καὶ μή ποτε ἠτῆ ἔδ' μήτε αἰσθη-
 τικῆς μήτε ὀυρητικῆς κινήσεως. ζῶδ' ἔδ' ἐκεί-
 τῶραι, ἠ δὲ νοερά ἐδέλεθ πρσπισθῆν, καὶ μῆ

π κατ-

κατακρατέσθαι ὑπ' ἐκείνων δικαίως γε. τῶν
 φυκῶν γὰρ χρηστικὴ πᾶσιν ἐκείνοις. τείζον ὡ τῆ
 λογικῆ κατασκευῆ ἢ ἀπρόπρωτον ἢ ἀνεξάπασ-
 τητον. τούτῃ οὖν ἐχόμενον δ' ἡγεμονικὸν διδόν
 πδραίνεται, καὶ ἔχει τὰ ἑαυτῶ. ὡς ἀρτεθινῆ
 κέτα δ' αἰ καὶ μέχρι νῦν βεβιωκότα δ' λοιπῶν
 ἐκ τῶ πδολόντῳ ζῆσαι κ' τὴ φύσιν, μόνον
 φιλεῖν τὸ ἑαυτῶ συμβαῖνον καὶ συγκλωδόμε-
 νον. τί γὰρ ἀρμεδιώτορον; Ἐφ' ἐκείνῳ συμβάμα-
 τῶ ἐκένους πρὸ ὀμμάτῃν ἔχειν, οἷς τὰ αὐτὰ
 σωέβαινον. ἔπειτα ἤχθοντο, ἐξαιρίζοντο, ἐμέμ-
 φοντο. ἰὺν δ' ἐκείνοι τοῦ; οὐδαμοῦ. τί δ' ἐν δ' οὐ
 δέλεος ὁμοίως; οὐχὶ δὲ τὰς μὲν ἀλλοτείας τρε-
 πὰς κατὰ λιπὲν τοῖς τρέπουσι ἢ τρεπομένοις;
 αὐτὸς δὲ πδὸν ἢ πῶς χρῆσθαι αὐτοῖς ὅλθ' ἡνε-
 αθ. χρῆσθαι γὰρ καλῶς, καὶ ὑλησεν ἔσαι, μόνον
 πρὸσεχε καὶ δέλεσε αὐτῶ καλὸς εἶν, ἢ πᾶν-
 ῶς δ' πρὸσεχε, καὶ μέμνητο ἀμφοτέρων, ὅτι καὶ
 διάφορον ἐφ' ὃ ἢ πρὸξίς. Ἐἴδον βλέπει, αἴδον
 ἢ πηγὴ τῶ ἀγαθοῦ, καὶ αἰ ἀναβλύειν διωμέ-
 νη, ἐὰν αἰ σὺ πῆς. Δεῖ καὶ δ' σῶμα πεπι-
 γνῆαι, καὶ μὴ διερρίφθαι, μήτε αἰ κινήσει,
 μήτε αἰ χέσει. οἷον γὰρ π ἰδί τῶ πρὸσώπου
 πρὸχε δ' ἢ διάνοια, σωετὸν αὐτὸ καὶ ἀσχημον
 σωτηροῦσα, τοιοῦτο καὶ ἰδί ὅλου τῶ σῶμα-
 τῶ ἀπολητέον, πάντα δὲ ταῦτα αὐτῶ
 αἰεπι

ἐνεπιτηδύτω φυλακτῖα. Ἡ βιωπικὴ τῆ πα-
 λαιτικῆ ὁμοιοτρόφα ἤπερ τῆ ὀρχηστικῆ. καὶ δὲ
 πρὸς τὰ ἐμπύπνοντα καὶ οὐ προεγνωσμένα, ἐ-
 ποιμῶ καὶ ἀπῶς ἐσάναι. Συναχῶς ἐφιστάναι,
 πῖνες εἰσὶν ἔτοιμα ὧν μαρτυρεῖσθαι θέλεις, καὶ
 πῖνα ἠγεμονικὰ ἐχρυσίς. ἔτε γὰρ μέμφη τοῖς
 ἀκυσίως πᾶλόνσιν, οὔτε ἰδίμαρτυρησεως
 θεήσῃ, εἰ βλέπων εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἑσπλη-
 φως καὶ ὀρμῆς αὐτῆν. Πᾶσα ψυχὴ ἀκουσά
 (φῆσιν) σέρεται ἀληθείας. ἔτως ἐν καὶ δικαιο-
 σύνης καὶ σωφροσύνης, καὶ ἐπιμελείας, καὶ
 παντὸς τῶ ποιῶτα. ἀναγκασιότατον δὲ δὲ δικαιο-
 νεκῶς τούτου μεμνήσθαι. ἔση γὰρ πρὸς πάν-
 τας προῖοτροπῶ. ἰδί μὲν παντὸς πόνου, πρὸ-
 χειρον ἔσω ὅτι ἐκ αἰχρῶν, ἔδὲ τῶν δianoian
 τῆν κυβερνάσθαι χεῖρω ποιῶ. ἔτε γὰρ καὶ δὲ
 ἕλική ἔστιν, ἔτε καὶ δὲ κρινῶνικὴ δὲ φθέρει αὐ-
 τῶ. ἰδί μὲν τοῖς τῆν πλείστων πόνων, καὶ ὅτι
 ἐπικέρει σοι βοθεῖτω, ὅτι ἔτε ἀφόρητον ἔτε
 αἰώνιον, ἐὰν τῆν ὄρων μνημοσύνης, καὶ μὴ προ-
 δεξάσῃς. καὶ κείνου δὲ μεμνήσο ὅτι πάλαι πόνων
 τὰ αὐτὰ ὄντα, λανθάνει δυοχραινόμενα.
 οἷον δὲ νυσάζειν, καὶ τὸ καιματίζεσθαι, καὶ ὅτι ἀ-
 νορεκτεῖν. ὅταν ἐν πνι τῆν δυσχερεῖς, λέγει
 ἑαυτῶ, ὅτι πόνων αὐτῶ. Ὄρα μὴ ποτε τοιοῦ-
 τῶν πάσης πρὸς αὐτὸν ἀπανθρώπους, δι' οἱ ἀνθρώ-

τωσι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Πόθεν ἴσμεν εἰ πηλού-
 γης Σωκράτης, καὶ διαλέσιν κρείστων ἦν. οὐ
 γὰρ ἀρκεῖ εἰ Σωκράτης διδοξότρονον ἀπέθανον,
 καὶ ἐν τρεχέστερον τοῖς σοφισαῖς διελέχτο, καὶ
 καρτερικῶς τὸν αὐτῷ πάγῳ διενυκτόρῳ, ὅ-
 ρον Σαλαμίνιον κελυθαθεῖς ἄγειν, γενναίωτε-
 ρον ἔδοξεν ἀντιβῆναι, καὶ ἐν τοῖς ὁδοῖς ἐβροχου-
 το· πόδι δ' καὶ μάλις ἀν' περ ἰδιόσησιν εἰπὼν
 ἀληθὲς ἦν. ἀλλ' ἐκείνο δὲ σκοπεῖν, ποίαν πνύ-
 τω ψυχῇ εἶχε Σωκράτης. καὶ εἰ ἰδιώατο ἀρ-
 κεία τῷ δίκαιῳ εἶναι τὰ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὁ-
 σιος τὰ πρὸς θεὸν, μήτε εἰ καὶ πρὸς τὴν κακίαν
 ἀγανακτῆν, μηδὲ μὴ δ' αὖθις τινὸς ἀγνοία, μή-
 τε τῆν ἀρνημομένων ἐν τῷ ὅλῳ ὡς ξόνον π δε-
 χόμενος, ἢ ὡς ἀφόρητον ἔσομένων, μήτε τοῖς τῷ
 σαρκιδίου πάθει ἐμπέρον συμπαθῆναι ἴ-
 νοῦν. Ἡ φύσις οὐχ ἔτως ἐνεκράσατο τῶν συ-
 κριματι, ὡς μὴ ἐφείδατο πόλιος ἑαυτῶν, ὅ-
 τὰ ἑαυτῶν ὑφ' ἑαυτῶν ποιεῖται. λίαν γὰρ οὐδέ-
 χεται θεῖον ἀνδρα γενέσθαι, καὶ ἔσπο μνηστὸν
 γνωριάζειναι. τὰ τὰ μὲν κσο ἀεὶ, καὶ ἐπ' ἐκεί-
 νου, ὅτι ἐν ὀλιγίτοις κῆται δ' ἀνταμόνας βιά-
 σαι. καὶ μὴ ὅτι ἀπὴλπισας δ' αὖ λεκτικός ὁ φι-
 σικός ἔσεται, ἀλλ' ἵδου ἀργυρῶς καὶ ἐλεύθερος, καὶ
 αὐδήμων, καὶ κρινωνικός, καὶ διπείθης θεῶν. Ἄ-
 βιάως δ' αὖ ζῆσαι ἐν πλείσῃ θυμῷ, καὶ πάλ-
 τῶ

τὸς κατὰ βίωσιν ἀπὶνα βέλονται, καὶ τὰ θε-
 εία διασῶν τὰ μελύδρια τῆς πῶδιθεραμμλίου
 τῆς φυραματῆς. πρὸ κωλύσει πᾶσι τῆσιν
 πῶδι δianoian σῶζην ἑαυτῶν ἐν γαλήνῃ, ὅ κείσθ
 πρὸ πῶδι τῆν πῶδιεσηκέτῆν ἀληθεί, καὶ χήσει
 τῆν ἑποβελημλίων ἐτοίμη; ὡσε τῶν μὲν κεί-
 σιν λέγειν τῶ πρῶσιπῆοντι, ὅσῳ ὑπάρχεις
 κατ' ὅσιαν, καὶ κτ' ὄξαν ἀμοῖον φανῆ, πῶ
 ὅ χήσιν λέγειν τῶ ἑποπίπῆοντι, σε ἐζήτην. ἀεὶ
 γὰρ καὶ τὸ πρῶν, ἕλη ἀρετῆς λογικῆς ἢ πολιτι-
 κῆς. καὶ τὸ βίωλον τέχνης ἀνθρώπου ἢ θεῶ. πᾶν
 γὰρ τὸ συμβαῖνον, θεῶ ἢ ἀνθρώπου ἴσοικῆς, ὅ
 ἔτε καινόν, ἔτε δυσμετα χείρισον, ἀλλὰ γνώ-
 ειμον καὶ δύεργῆς. τοῦτο ἔχει ἡ τελειότης τῆς
 ἡδους, τὸ πᾶσαν ἡμέραν ὡς τελευταίαν διεξά-
 γειν, καὶ μήτε σφύζην, μήτε ναρκᾶν, μήτε ἑπο-
 κείνεσθαι. οἱ θεοὶ ἀθάνατοι ὄντες, οὐ δυσχε-
 ραίνουσι, ὅτι ἐν τοσούτῳ αἰῶνι δεήσει αὐτοῦ
 πάντως ἀεὶ τοιούτῆν ὄντῆν καὶ τοσούτῆν φαύ-
 λην ἀνέχεσθαι. προσέπι δὲ καὶ κήδονται αὐ-
 τῆν παντοίως. σὺ δὲ ὅσον οὐδέ πω λήγην μέλ-
 λουσ ἀπαυδάς, καὶ ταῦτα εἰς ὧν τῆν φαύ-
 λην. Γελοῖόν ὅτι πῶ μὲν ἰδίαν κακίαν μὴ φθί-
 γην, ὅ καὶ δυνατόν ὅτι. πῶ δὲ τῆν ἄλλως
 φθύγην, ὅπερ ἀδύνατον. Ὅ ἀν' ἡ λογικῆ καὶ
 πολιτικῆ δυνάμεις δύνεικη μήτε νεορόν, μήτε

244 ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ

κρινονικόν, δὴ λόγως κατὰ δεύτερον ἑαυτῆς κεί-
νη. Ὅταν σὺ δὲ πεποικηώς ἦς, καὶ ἄλλοθ' εὖ
πεποικηώς, τί ἐπιζητεῖς τρίτον πᾶρα ταῦτα
ὡσπερ οἱ μωροὶ ἢ καὶ δοξαὶ δὲ πεποικηοίαι, ἢ
ἢ ἀμοιβῆς τυχεῖν. Οὐδέ τις κἀμνη ὠφελόμενθ',
ὠφέλεια ἢ πρᾶξις κ' φύσιν. μὴ εἶν κἀμνη ὠφε-
λέμενθ', εἰ ὡ ὠφελῆς. Ἡ τῶ ὅλα φύσις ἰδί-
τῶ κοσμοποιίαν ὤρμησεν. νῦν ἡ ἦτοι πᾶν δ' ἡ
νόμνον κατ' ἐπακροῦθ' ἰσθῖν γίνεται, ἢ ἀλόγι-
σα καὶ τὰ κλειώτατά ὄσιν, ἐφ' ἃ ποιεῖται
ἰδίαν ὄσμιν δ' τῶ κόσμου ἡγεμονικόν. εἰς πολ-
λά σε γαλιωτότρος ποιεῖσαι, ὅσο μνημο-
νυόμενον.

ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙ-
νου αὐτοκράτορθ', τῶν εἰς ἑαυ-
τὸν Βιβλίον η'.

Αἱ ὄσο πρὸς τὸ ἀκροῦθ' ὄσιν φέ-
ρεθ', ὅτι ἐκ' ἐπιδιδάσκει τὸν βίον
ὄσιν, ἢ τὸν γε ἀπὸ νεότητ' ὄ-
φιλόσοφον βεβιωκέναι. ἀλ-
λά πολλοῖς τε ἀμοιβῆς, καὶ αὐ-
τὸς σε αὐτῶ δ' ἡλος γέγονας, πόρρω φιλοσοφίας
ἔν. πρὸς φέρει εἶν, ὡς τῶ μὲν δοξαὶ τῶ τῶ φι-
λοσοφίας